

Величезномановний, мене порахуйте!
(Назрешо Вістника)

Не віжкаріте, буюто так ласкавіо надруковати
у Величезномановній Вістнику сіх моїх кілька
снів (вірши) на спомили та на дяку державному
нашому історіку М. Грушевському. Я не
потім, але побачивше на свої видани сіх свою
історію на рідній мові як саможамом написав
сіх кілька не смудрих снів, але сей заповіді
знав, що це в серце і душою чутко свідче в
українському селішчю, катруї модою такмоє
тиснителю своїм рідним ~~так~~, як і великий
європейський народ, а такмоє і принесети
подарку за таку велику працю на користі
свого рідного роду і народу.

І подарою до Вас А. Теубе
Великим Волоським гуд., Старокопичин-
тинівського повіту, з під Курмиш, с. Катюшан-
иць.

Меню дуже ірениї рих. в Петербурзі
на заробітках.

Моя адреса: СМД., Вас. вестр., 13 ліній,
двудінок 54, помещ. 24.

Александръ Петровичъ Теубе

Шане редакторе!

Јузе звостанос го Вае ј великим проханди.
Кои ласка Ваши, то не изкажеи мици сигни
пресетому-мичуки бирисаи на мое про-
ханз. Ј хору пресет Вае... ки не можеша
буде мистити го дки бирисаи у Вашии канв-
ниш. Вистинску, компри у мене е го кича
написаниа. Ј забво вие хомил звостанос
го Вае ј сии проханди, то не јуав адрес.
ј мене то ј ничу на вичиш-себ-то, адрес
ј јуав, то не јуав дк писати!

Буду наживтес, цо кои адресети се
миста, но одичиште мици ј вие буду
јуаво јуав на јавиди.

Будете здрови. Јуав

В. Сесниш 1905 го.

Високочованському Стану
 Геторинку України-Михайлу Тришевіському

(на споминах)

Мові, батьку за просвіту
 На рідній мові
 Посилаю вбоду центу-
 Своє щире слово
 Прийми его! Мало Бога,
 Хай тобі поможе
 Виконати на дурному
 Не злімо не розсе,
 Що пишуть своїм багачам
 Нашу славу мову
 Як в корозам, "Роман-Симон"
 На розе сими
 Видатиме на світ Божий
 Романа победати.
 Рятуй, батьку, нашу мову,
 Не дай забути!
 Що є сими рви багачи,
 А як не поможе,
 То вимори і свій рюву
 На тій перелозі
 Зерном хистим-мелницею
 На новолунамо
 Нехай росте наша мово
 На щасливу долю.

Може твій труд в погіршо
 Марно не жалим;
 Може менше вартості
 Наво України.
 Світлі, ~~світлі~~, сонця правди,
 Світлі на Україні
 А при світлі з пошлю,
 (Кому не жалю)
 Наво мову змагати,
 На серцем радити,
 На як тебе, рідний батьку,
 До смерті молити
 Прикмету, Івановим
 Стану на отрокові
 Домогати, щоб не рилим
 Коробці в розі
 Буду добре пишувати,
 Своїм пошлювати
 На молити за тебе, Божо-
 Милею зоризати.

СМД. 17 серпня 1905 р.

А. Шевчук